

המול כי המרחק בין ירושלים ותל-אביב יפריע לה ומשום כך לא יכולה לקבלה הצעירה מבקשת, מפצירה, דבר לא עוזר. הלנה משלחת אותה חזרה כעומת שבאה. "אוי יכולתי לקבל אותה? היא אומרת, "הקליינטיים שלי אוהבים בהורות יפות. יש לה אומנם תואר אקדמאי, אבל החצ'קונים האלה בפנים, מי ירצה לצאת איתה? אצלי כולם מחפשים בהורות יפות."

כבר שנים רבות עוסקת הלנה בשידורי כני, והיא מספרת: "התחלתי בלארגן חוריים. פעם מסיבה אצל הגרוש הזה, פעם אצל האלמנה הזאת. המשתתפים שילמו למי-אירוח והתחילו לצאת חתונות. אז אמרתי לעצמי: אם אני עושה את זה כל-יך טוב, למה לא לפתוח מישרד? "חשבת: גבר שהוא גבר, לא יפנה למישרד-שידוכין. אם יפנה, סימן שמשוהו אצלו לוקה בחסר. מכיוון שיש אינפלציה בנשים אני פונה לגברים. מאתרת אותם ומביאה אותם למישרד שלי. אני שואלת חברות שלי אם הן מכירות רווקים, גררי שים, אלמנים. לוקחת את מיספרי הטלפון שלהם, מתקשרת איתם, משכנעת אותם שאין להם מה להפסיד. אני לא גובה כסף מגברים. מנשים אני גובה 1500 ל"י רות בעת הרשמה, ומשני בני-הזוג ביחד 3000 לירות במיקרה שיש חתונה.

שדכנית עִירֵם בדיקה אלקטרונית

"אני עושה חייל בעבודתי. פנתה אלי רות כלב ממדור האלמנות במישרד-היברי טחון, הביקשה ממני שאקלוט את כל האלמנות הצעירות. ביקשתי לעשות סלקציה, כי אני אוהבת הצלחות. יש כלי-יך הרבה בודדים, ולטובים שבהם יש דרישות של השכלה, יופי ומעמד. אם אני רוצה להביא לידי חתונה, אני צריכה להעביר כל אחד תחת זוכית מגדולה. כל גבר שאני מקבלת, דבר ראשון אני שואלת את עצמי: את היית יוצאת איתו?"

המיליונר מחפש בעל לבתו

יש לי קליינטיים משהו לא נורמלי. כולם במצב כלכלי טוב. כולם בעלי רמה, השכלה והופעה חיצונית מרשימה. יש לי למשל לקוח תעשיין, מיליונר, בעל מפעל ענק. יש לו בת יחידה והוא רוצה שהיא תתחתן דווקא עם מאננדס אלקטרוני ויקה. הבת בת 23, והיא לא יודעת כמוכן שאבא שלה פנה אלי, ואסור שתדע. הצעתי להביא חמישה מהנדסי אלקטרוניקה ור מתוכם הוא בחר שניים שצילצלו לבת שלו בתור מחזורים. אפילו אם תצא מזה חתונה, הבת אף פעם לא תדע. יש לו שיקל נכון, לאב, הוא אומר: אני הולך להוריש אתן, ואני רוצה לדעת למי אני מוריש אותן."

אני מספקת לאב כמה חוות-ידעת של מישרד-היבריות. החוות-ידעת של גרפולוג. כל לקוח עובר אצלי את שתי הבדיקות האלה. רק אחרי שאני מורדת שהאיש באמת מסר לי פרטים נכונים ורציתי לי התחתן, אני מכניסה אותו לברסט שלי. ואכן, בברסט של הלנה כרטיסיות רבות שעליהן כתוב במפורש "ללא ידי עתה". תורים רושמים את בנותיהן כמועדות לשידוך מבלי שתדענה. רבות בתן

אלמנות צה"ל, אמהות צה"ל, כולן בעלות דירה ומצבן הכלכלי איתן.

למישרד נכנס רפי, טייס-בדימוס שהשרתה והצטרפה מחיל-האוויר בגיל 50. הוא מספר שהיה לו הכבוד לעבור קורס-טייס עם חיים בר-לב ועם האלוף אסף שמוחזי המנות, גבה-קומה, בעל רעמת שיער שחור, רה, פנים שזופים וכמובן, מישקפי-טייסים. גרוש פלוס שניים. הוא מספר: "הגעתי להלנה דרך מודעה בעיתון. אחרי שהיא בדקה אם כל מה שאמרת לה נכון, נתנה לי שני מיספרי-טלפון. רציתי יותר, אבל היא לא הסכימה. כשהצעתי לה כסף, סירר בה לקבל. אמרה לי שתקבל ממני 3000 לירות במידה שאתחנן באמצעותה. אמרתי לה: אני מוכן לתת לך 10 אלפים אם ייצא מזה משהו. יש לי הרבה חברים כטייסת שניסו למצוא אשה דרך מישרדי שידוכים והם אמרו לי לא לגשת לעולם למישרדים כאלה. אבל הלנה נראתה לי משום-מה רצינית, ואני הבאתי אליה עוד כמה חברים שלי מהטייסת.

הבדידות

נמאסת

עוד עכשיו פגשתי דרכה חמש נשים. אני מחפש בחורה בת 32 רמעלה, מעדיף אלמנת צה"ל. איך נוצר הקשר ביני לבין הטלפון שהלנה מוסרת לי? ככה: אני מטלפן ואומר: שלום, אני נותן לך קוד. הלנה, אומר לך משהו? היא אומרת כן, ואם שואלים שאלות מי אני ומי היא, במה עוסקים, מה הדרישות ואז, אם יש מקום לפגשה, נפגשים. בדרך-כלל אני אומר לה מה ללבוש, משהו כמו צעיף אדום או חולצה לבנה. אני מעדיף לגשת אליה. נפגשים בבית-קפה או על שפת הים, ובמידה שתקליק הראשון נוצר, ממשילים להיפגש."

למישרד נכנסת אשה נאה, בסביבות שנות הארבעים לחייה. רפי הטייס לחש להלנה: "את רואה, אחת כזאת מעניינת אותי". הגברת היא גרושה בת 42, בעלת תואר שני בחינוך, בעלת מכונית ודירה

והאם לשניים. הלנה: "אני מאד סקפטית. לבדידות מתרגלים. את בטוחה שאת רוצה להתחתן?"

האשה: "להיפך, הבדידות נמאסת". הקשר הראשון נוצר. הגברת מסתבר מבריקה עוד יותר מהשדכנית שלה. תשן-בתיה שנונות, והיא אינה נבוכה כלל מנכחותם של עיתונאית וצלם בעת ה"ראיון". "אם לא ארצה, לא אענה", היא אומרת, ומשיבה על כל השאלות. היא מתעניינת בכל דבר, פחות או יותר, מחר פשת בן 40 אבל יכול להיות גם בן 50 ולא נשוי, כי רווק בן 50 חייב להיות דפוק בשכל, ואת הנשואים היא יכולה למצוא לבר."

היא מודה שמי שבא למישרד-שידוכין, משהו אצלו לא בסדר. היא, למשל, באה כיוון שהיא מודה בכישלונה. מאז גירושיה, למצוא חבר חדש לחיים. היא עייפה מן חיזורים חסרי-חשיבות, ומתיכריות שאינם מניבות פרי. רוצה שיעשו בשבילה את הסלקציה הראשונה. רוצה לצאת רק עם מי שמעוניין להתחתן באמת.

לרוץ לכנסת

העשירית

ברסטפת שז הלנה נשים מכל הסוגים, וגם גברים לא חסרים. היא אר-הבת את עבודתה כי יש בה כוח, הרבה כוח. גורלם של בני-אדם תלוי בה. אחרי הכל, היא תביא להם את הישועה, תגאל אותם מן הלהלות ללא שינה, מן הבדידות שכולם כה פוחדים מפניה.

הלנה היפה עובדת במישרדה כימעט 24 שעות ביממה, בקצב קדחתני. הבעל איתמר עוזר לידה בשקט — תנאי עושה ריתם בשביל שניהם. על שני הילדים שומרת מפלגת, והם מדררים עם אמה כמה פעמים ביום בטלפון. אבל הלנה מאושרת, מארי-שרה, מאושרת! בתה-אשפתת מקריית חיים הגישה, לדעתה, לצמרת. אך לא אשה כמותה תסתפק במה שיש לה. להלנה תוכי ניות מרחיקת-לכת. לא היא אינה מתכוונת לפתוח חברה לשידוכים בע"מ עם סניפים בלונדון, פאריס ואסטטודם. התוכי ניות שלה ארצית הרבה יותר, והתחשב במי שמאכלס כיום את הכנסת התשיעית, הן גם אפשריות למדי.

כי הלנה, השדכנית הנמרצת, רוצה לי-הגיע — אם ירצה השם ואם הכל יילך למישרד — לכנסת העשירית.

שרית ישי

(המשך עמוד 27)

35, ופיתאים נכנסתי לו לדירה ולחיים. כדי שלא נהיה בלחץ ושכרתי לי דירה לחוד, אך מעולם לא הודקקתי לה.

"אני רוצה

ללכת הלאה"

אני הבתני רראות את אפריים טס, נתייגתי מהשליטה ונצטו במטוס, הוא היה טייס מעולה, וכמובן רצו לטוס רק איתו. לשולם לא אשכח טיול נפלא שעד שינו ביחד למיקונס יחד עם חברים קרובים. היה לי כל-יך טוב איתו שקשה לי לתאר במילים.

טייס ברי-ארז

"כולם אהבו לטוס איתו"

"לפני הטיסה האחרונה הוא נסע לחודש ימים לניגריה. זו הייתה הפרידה הכי ארוך-כה והכי קשה שהייתה לנו. כשחזר, היה ברור לשנינו שאנחנו לא רוצים להיפרד לעולם. אילמלא הבחינת שלי הייתי מצטרפת אליו לטיסתו האחרונה, ואלהים עדי שאני מצטערת שלא הייתי איתו. הוא אמר לי: אין לי חשק לטוס, ואני שונא את הטיסת הזה. אין לי כוח לטוס, נמאס ולי מאפריקה. אבל את מוכרתה להבין. אני רוצה את המטוס הזה. אני מבטיח לך, אנסנת. זה יהיה קצרה, ואחרי זה בעשה חיים.

"הוא כל הזמן טס על מטוסים דו-מנוע עינים, והיה תשוב לו לטוס על מטוס-סילון. הוא היה טיפוס דינאמי, אהב הידור שים, והוא אמר לי: הגעתי לפיסגה. אני טייס ראשי בחברתה. עושה הכל, יודע הכל, אני רוצה ללכת הלאה."

"אחת התוכניות שלו הייתה להטיס מטון סים גדולים באל-על, הוא חישל כל הזמן אתגרים, לא פחד מכלום, תמיד עשה את הלא-אייאמן.

"במשך כל הטיסות שאפריים יצא אלי-הן הייתי נורא במתח, ודווקא הטיסה הזו נראתה לי קלה ופשוטה. אחרי הכל, זה היה מטוס סילוני וידעתי שאפריים מגשים חלום, ומתרגע שאילן דגנר התקן שר אליו והם החליטו לקנות יחד את מטוס התאונה, הוא לא נח ולא שקט עד שהמטוס היה בידיו. הוא טס פעמיים לגני-גריה, אז כתבתי לו המון מיכתבים, ביקשי-תי ממנו: אפריים, אל תיפול לי לים. אל תפסיק את החבר הנזהר הזה שיקרה לנו. דווקא רוצה שיהיה לנו שבה נהג היה לי ביטחון שלא יקרה כלום. בטיסה הקודמת שבה נפל לים הניצל הייתה לי הרגשה רעה, נל ירד גשם והיה מוגיאוויד מחולבן, ואני הקשבתי כל הזמן לדדיו.

"מהטיסה האחרונה ידעתי שהיא חוזר, כעת, כל הזמן מדברים על אפריים כעל גווייה, אני לא מבנית על מה שאפריים אמר. אני רוצה שהחגיגה הזו תיגמר ושאפריים יחזור אלי ואני אספר לו איך היה וכמה שהחברים שלו אוהבים אותו. אני רואה אותו חזר.

"אפריים היה בן-אדם בלתי-רגיל. כל הזמן התחדשו אצלו חברים. היה מגיע הביתה, ואומר לי: 'אנסנת, כמה שאני הספקתי היום!' הוא הספיק המון, היה בכל העולם, טייל בכל חור, הכיר את אירופה כמו את כף-ידו, הכיר כל אבן בארץ. הוא דחס הכל, היה לו תיאבון עצום לחיים, רצה לחאות את הכל, לדעת

הכל. "הוא היה מבטיח לי שהוא טס רק לשבוע וחזר, ותמיד קיים את הבטחותיו. בשבוע הזה הכנתי לו כמה הפתעות, קניתי תמונה חדשה, תוספתי פריטים בארץ, למרות ש-תכננו לשכור בקרוב בית גדול מחוץ לעיר, שיהיה לנו יותר נוח וגם כדי שיהיה לכלבתו האהובה דינגי מקום לרוץ בו. "את דינגי הוא קיבל שבועיים לפני שנפל לים עם הצירוקי ארו, כשניצל קרא לה על שם הסירה שבה שהה 20 שעות בלבדים. הוא אהב את הכלבה הזו אהבת-נפש.

"לאפריים הייתה יכולת לאהוב כמו שאין לאף אדם. הוא אהב את כולם, והיו לו אלפי חברים. לא יכולתי ללכת לקולנוע

טייס ברי-ארז

"כולם אהבו לטוס איתו"

או למיסעדה בלי שיעצרו אותנו עשרות אנשים. הוא היה אחד האנשים שיש להם הלי הרבה חברים בארץ, מכל המינים ומכל הסוגים. כעת אני מרגישה את זה. הכירו לא עוברים אותי לרגע, ודי לקח אותי להתגורר בביתו כי אני לא יכולה לחזור לבית שלנו, והחברים כל הזמן באים, מדברים על אפריים, אני אוהבת להקשיב להם, לשמוע עוד ועוד על האיש שלי.

"את נותנת

לי בית"

הוא עשה אותי אושרת, הוא גילה לי עולם מלא, העניק לי חיים בלתי-רגילים. הוא כל-יך רצה ילד, היה משגע על ילדים, כל ילדי החברים שלו אהבו אותנו. הם ידעו כשאפריים מגיע, ואת חגיגה.

"יש לי נחמה אחת, אני יודעת שהחיים שלנו ביחד היו מאושרים, ואני יודעת שלאפריים היה טוב עד לרגעיו האחרונים, וזהו מעין פיצוי. הייתי ואמרת לו: אני יודעת מה טוב בך, אתה איש כל-יך מוכשר ונהדר, אבל אני לא יודעת מה אני טובה בשבילך, הוא היה אומר: 'את נותנת לי בית, אני פשוט אוהב אותך'."

"הוא כל-יך ידע לחיות, והוא חי בדרך הכי טובה. הוא הגיע מכלום להמון, והכל בכוחות עצמו. הייתה לו המון מוטיבציה לחיים, הוא לא חיפש את המוות, הוא חיפש את החיים. הוא היה בן-אדם אהרא, לקח על עצמו סיכונים אך ידע שיוכל לשלוט בהם.

"היו לו כל-יך הרבה תוכניות שפשוט כראו לה. ועוד יש כאלה שאומרים עליו שהוא חיפש את המוות. אין שטות גדולה מזו להגיד על אפריים, הוא אהב את חייו, יותר מכל אדם אחר שאני מכירה. "11-ב"ב אנוסט עמד לחולל מיד-הגולדן ה'36, ומה שהוא הספיק ב'36 שנים לא חסטיק אדם נורמלי במאה שנים. היה לו השדה-המור כובש שערך לו להתגבר על מצבים קשים, ושום דבר לא היה בשבילו בעייה טבל תמיד ידעתי: הכל יסתדר, אלא אם כן זה לא בשליטתו. ותמיד הייתה לי הרגשה שתכל בשליטתו.

"בזמן האחרון הפלתי לאלהים כל לילה שיחזיר לי אותו מהטיסת בריא רי-שלם וזה עבד. למה זה לא עבד בטיסה האחרונה?"